

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ.

Έντός Δραχ. 22.
Εκτός 26.

Διά τας Διατριβάς τόν σίχ. λ. 25.
Διά τὰ Δικαστικά τόν σίχ. λ. 15.
Διά τας Είδοποιήσεις . . Δρ. 6.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, τῆ 12 Μαΐου 1857.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΘΡΗΣΚΕΙΑ.

Ὡς περί τὰ γράμματα καί τας τέχνας καί τήν πολιτείαν, οὕτω καί περί τήν Θρησκείαν ἐδείχθησαν οἱ Ἕλληνες πρωτότυποι ἄνθρωποι. Ἡ ἀρχαία αὐτῶν ἱστορία μαρτυρεῖ, ὅτι τερατώδη παραλαβόντες τὸ πρῶτον θρησκείαν παρά τῶν τῆς Ἀσίας ἐθνῶν, μετέβαλον αὐτήν εἰς ὅπως οὖν λογικὴν λατρείαν ἐνός ὑπερτάτου ὄντος, τοῦ ὁποίου τήν δύναμιν ὑποδιήρουν εἰς ἄλλας θεότητες κατωτέρας ἀξίας. Ὑπῆρξαν δὲ ἐν αὐτοῖς καί ἔξοχοι νόες, οἵτινες ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐπικρατούσης πολυθείας διέγνωσαν καί ἐπίστευον ἕνα μόνον θεόν, ποιητὴν καί συντηρητὴν τοῦ Παντός. Διὰ τοῦτο ἐκατηγορήθη καί κατεδικάσθη ὁ Σωκράτης, ὡς κατανοήσας ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ τὸ ἄτοπον τῆς πολυθείας, καί εἰς ἕνα μόνον θεὸν ἀποβλέψας, καί τοῦτον ἀποδεχόμενος ὡς ὑπέρτατον κύριον πάσης τῆς Κτίσεως. Ἐνῶ δὲ οὕτως ἐσχηματίσθη ἐν τῇ Ἑλλάδι λατρεία τις ὅπως οὖν λογικὴ, ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς εὐφυίας διακοσμηθεῖσα, τὰ ἔθνη τῆς Ἀσίας διέμενον εἰς τὴν ζωολατρείαν καί ἀστρολατρείαν, τερατώδεις ἔχοντα ἰδέας περί θεότητος καί τῶν ἐνεργείων αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων καί τῶν ἄλλων κτισμάτων. Παρεκτός δὲ τούτου, οἱ μὲν Ἕλληνες ἀείποτε διέστειλαν τὴν Θρησκείαν ἀπὸ τῆς Πολιτείας, καί ἀπόνεμοντες σέβας καί τιμὴν εἰς τοὺς ὑπηρέτας τῆς λατρείας, οὐδόλως ἀνεμίγνυον αὐτοὺς εἰς τὰς κοσμικὰς ἐργασίας· οἱ δὲ Ἀσιανοὶ ἀείποτε ἐθεώρησαν τοὺς ὑπηρέτας τῆς ἑαυτῶν λατρείας ὡς ἀρχηγούς τῆς Πολιτείας, καί παρ' αὐτῶν ἐλάμβανον οὐ μόνον τὰς εὐλογίας τοῦ Οὐρανοῦ, ἀλλὰ καί τοὺς νόμους, καθ' οὓς ἐκυβερνῶντο, καί καθ' οὓς ἐδικάζοντο· οἱ ἱερεῖς ἐθεωροῦντο ὡς πνεύματα προνομιούχα ἐπὶ πάσης ἐπιστημῆς· πολλαχοῦ δὲ καί τῶν ἡγεμόνων αὐτῶν ἡ ἐκλογή εἰς τοὺς ἱερεῖς ἀπέκειτο.

Διὰ ταῦτα ἐνῶ ἐν τῇ Ἑλλάδι αἱ θεσμοθεσίαι καί αἱ φιλοσοφικαὶ γνώσεις ἤκμαζον καί ἐτελειοποιούντο, ἐν τῇ Ἀσίᾳ διέμενον οἷον ἐσπαργανωμένοι ὑπὸ τῆς δεισιδαιμονίας καί τῆς Ἱεροκρατίας. Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ θρησκευτικὴ καί πολιτικὴ ὑπεροχὴ τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ, ὑπεροχὴ προελθούσα ἐκ μόνης τῆς εὐφυίας τῶν Ἑλληνικῶν λαῶν, καί διατηρηθεῖσα ἐν αὐτοῖς ἔτι τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς ἡ Ἑλλάς ἀπώλεσε τὴν πολιτικὴν αὐτῆς ἀνεξαρτησίαν. Νικηκμένη ὑπῆρξε διδάσκαλος τῶν νικητῶν αὐτῆς, καί δούλη ἐποδηγέται τοὺς ὑποδουλωσάντας αὐτήν, ἐξημεροῦσα τὰ βάρβαρα ἐκεῖνα Ἔθνη διὰ τῆς φιλοσοφίας, καί τῶν πολιτικῶν θεσμῶν αὐτῆς. Ἐπῆλθε τέλος πάντων τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὅπως ἀποκαλύψῃ τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἀληθῆ θρησκείαν, καί φωτίσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας. Ἡ Ἑλληνικὴ εὐφυία μάλιστα πάντων τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς καί ἐνόησε καί παρέδέχθη τὴν οὐράνιον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διδασκαλίαν. Ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τῶν Ἀθηναίων, ἐν ἣ τσοσάται φιλοσοφικαὶ ἐκυοφορήθησαν καί ἐγεννήθησαν αἱρέσεις, μετὰ παρρησίας ἐκήρυξεν ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος τὴν θείαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διδασκαλίαν, καί θαυμαστὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ. Ὀλίγοι τινὲς λόγιοι ἤρκεσαν, ἵνα ἐνοήσωσιν οἱ εὐφύεστατοι ἐκεῖνοι ἄνδρες τὴν ἀληθειαν τοῦ κηρύγματος τοῦ Ἀποστόλου. Ὅθεν ὁ μὲν Ἀπόστολος ἔλεγεν αὐτοῖς « Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διερχόμενος καί ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὔρον καί βωμόν, ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο « Ἄγνωστῷ Θεῷ ». Ὅν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ὑμῖν καταγγέλλω (Πράξ. Ἀποστ. Κεφ. ΙΖ') τοῦ δὲ κηρύγματος τούτου ἄμεσον ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα ἡ προσκόλλησις πολλῶν εἰς τὴν Ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Πίστιν. « Τινὲς δὲ ἄνδρες κοληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς καί Διονύσιος ὁ Ἀρειοπαγίτης, καί γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, καί ἕτεροι σὺν αὐτοῖς ». Ὅποιοι λοιπὸν ἐδείχθησαν οἱ Ἕλληνες μετὰ τὴν παραδοχὴν τοῦ Εὐαγγελίου;

Ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους κάλλιστα ἐνοήσαντες τὴν ἱερότητα καί τὴν θεϊότητα τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρῶτον μὲν διέμεναν εἰς τὴν θρησκείαν αὐτῶν πιστότατοι· ὥστε ἐπ' αὐτῶν ἠλήθευσεν ἡ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν περὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ πρόβρῃσις, ὅτι « πῦλαι ἄδου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς ». οὐ μόνον αἱ κατὰ καιροὺς ἀναφανέσαι αἱρέσεις οὐδέποτε ἐμόλυναν τὴν πίστιν αὐτῶν· οὐ μόνον ἄλλαι πολιτικαὶ περιπέτειαι οὐδόλως ἐκλόμισαν τὸ θρησκευτικὸν οἰκοδόμημα τῆς Ἑλλάδος· ἀλλὰ καί ἐν αὐτῇ τῇ μακρᾷ δουλείᾳ, ἐν ἣ αἱ ἀπανθρωπότεραι βιαιοπραγίαι δισπράχθησαν κατὰ τῆς θρησκείας αὐτῶν, ἐν ἣ οἱ ἱεροὶ Ναοὶ τοῦ Ὑψίστου ἐβεβηλοῦντο, καί οἱ ἱερεῖς ἀπηγχονίζοντο, οἱ Ἕλληνες διέμεναν ἀκλόνητοι εἰς τὴν Ἀγίαν καί Ὀρθόδοξον αὐτῶν Πίστιν, ὡς γνήσια τέκνα τῆς μιᾶς, ἀγίας, καθολικῆς, καί Ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· καί ὅτε ἔλαβον τὰ ὄπλα κατὰ τῶν τυράννων αὐτῶν σύνθημα εἶχον « Ὑπὲρ Πίστεως καί Πατρίδος ». δεῦτερον δὲ ἐν πάσαις ταῖς περιστάσεσιν, ὡς κάλλιστα ἐνοοῦντες καί ἐφαρμόζοντες τὴν σωτήριον τοῦ Εὐαγγελίου διδασκαλίαν, ἀπέδωκαν « τὰ τοῦ Καίσαρος Καίσαρι καί τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ ». Οὕτω λοιπὸν διετηρήθη ἐν πᾶσι τοῖς καιροῖς καθαρὰ καί ἀμόλυντος παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἡ διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῶν Ἀποστόλων αὐτοῦ καί τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Τούτων οὕτως ἐχόντων, δὲν εἶναι θαυμαστὸν ὅτι βλέπομεν σήμερον ἐν τῇ ἐλευθερᾷ Ἑλλάδι γινόμενος Ἀνθρωπὸς τις Ἰωνᾶς Κίγκ λεγόμενος, καί ἐξ Ἀμερικῆς εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος ἐγκατασταθείς, καί ἄλλοτε ἀνεκαλύφθη, καί νῦν ἀνακαλύπτεται, ὡς ἐν τῷ Αἰῶνι ἀναγινώσκομεν, ἀποπειρώμενος νὰ κλονίσῃ τὴν θρησκευτικὴν τῶν Ἑλλήνων πεποιθήσιν, καί ἐπιχειρῶν νὰ διδάξῃ τοὺς μαθητὰς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τί ἐστὶ Χριστὸς, τί ἐστὶ μήτηρ Θεοῦ, καί πῶς δεῖ τιμᾶν καί προσκυνεῖν καί δοξάζειν τὴν Θεοτόκον καί τὰς Ἀγίας εἰκόνας. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐν πολλοῖς τοῖς θαυμασίοις τοῦ ἸΘ' αἰῶνος οὐκ

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.
ΑΙ ΚΑΘ' ΟΜΗΡΟΝ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ.
ΠΗΝΕΛΟΠΗ.
(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 1—4.)

Ὁ Δαχάρπ, εἰς τὰς ἐπὶ τῆς Ὀδυσσεύς σημειώσεις αὐτοῦ, κατακρίνει τὸν Ὅμηρον ὡς ἀρήσαντα τὴν Πηνελόπην εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν ἐν 24 Ῥαψωδίᾳ· λέγει ὅτι, « εἰς μὲν τὴν Βασιλῖδα αἱ αὐταὶ πάντοτε ὑπὸ τῶν μνηστήρων ἐπαναλαμβάνονται προσβολαί, ἐν τοῖς ἀνακτόροις αἱ αὐταὶ ἐορταί, ἡ δὲ μήτηρ καί ὁ υἱὸς διὰ τὰ αὐτὰ μεμψιρούσιν ». Ἡ παρατήρησις αὕτη ἀληθεύει μέχρι τινός· ἡ τύχη τῶν προσώπων τούτων δὲν μεταβάλλεται τῷ ὄντι ἐπικριστικῶς μέχρι τῆς ἐπανόδου τοῦ Ὀδυσσεύς καί τῆς καταστροφῆς τῶν μνηστήρων· ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν δύναται τις νὰ πορισθῇ, ὡς τοῦτο ποιεῖ ὁ ἐνδοξὸς κριτικὸς Δαχάρπ, ὅτι « δὲν κινεῖ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ». Καὶ ἴσως μὲν τούτο ἐν τῇ ἀναλύσει δὲν κατα-

νόθη ἀκροῦνται, ἀλλὰ ἀναγινώσκων τις τὴν Ὀδυσσειαν, ἀπαντᾷ τσοσάται συμβεβηκότα ἀπροσδόκητα, τσοσάταις περιπέτειαι· συγκινητικῶς, τσοσάταις μεταφορᾶς ἀπὸ φόβου εἰς ἐλπίδα, τὴν ἐνέργειαν τῆς Πηνελόπης ἐπὶ μᾶλλον ἐξασθενομένην κατὰ λόγον τῆς ἀξίσεως· τῆς ἀνθαδίας τῶν μνηστήρων, καί μόνον ὑπὸ τοῦ πρὸς τὸν σύζυγον αὐτῆς ἔρωτος ὑποτρέφομένην, καί δολοπλοκοῦσαν, ὥστε δύναται θαρραλεῶς νὰ ἀπορᾶνθῃ ὅτι ἡ γνώμη αὕτη τοῦ σοφοῦ κριτικοῦ εἶναι ὀλίγον τολμηρὰ· διότι δι' ὅσων προανεφεραμεν εἰς ἐναντίας τὰ κάλλιστα κινεῖται τὸ ἐνδιαφέρον. Ὁ αὐτὸς κριτικὸς εὐρίσκει καί τὴν σκιαν τῆς ἀναγνωρίσεως ἀρκούντως· ψυχρὰν· ἀλλ' ἂν μᾶς συγχωρηθῇ θελομεν καί ταύτην σφαλῆραν ἀποδείξει, ὡς καί τὴν προηγουμένην τῷ ὄντι ἡ Πηνελόπη πλησιάζει τὸν σύζυγον αὐτῆς μετὰ προσυλάξεως, καί μάλιστα καθίσταται παρ' αὐτῷ, χωρὶς νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς αὐτόν· τούτο ἀντὶ νὰ καταδείξῃ τὴν ἀπειρίαν τοῦ ποιητοῦ, τέχνην καί καλαισθησίαν ἐμφαίνει, διότι παρίστησι τὸν Ὀδυσσεῦ βρεκνυδύτην καί βερυπόμενον ὑπὸ αἵματός καί κονιορτοῦ, γεγηρακότα ἤδη διὰ τοῦ ἐνδελεοῦς καμάτου 20 ἐτῶν, καί τσοσούτον ἐκ τῶν συμφορῶν παραμορφωθέντα, ὥστε καί ὑπὸ τῆς συζύγου του αὐτῆς δυσκόλως ἀνεγνώρισθη. Ἐπι δὲ τόσο ἐπαίται, τόσο ξένοι ἠπάτησαν αὐτὴν διὰ διηγήσεων ψευδῶν, ὥστε ἐδύνατο νὰ φοβῆται ἄλλοῶς· μή τις τυχοδιώκτης εἰς τσοσούτον φθάσῃ αὐτὴν

ἵνα νὰ παρασταθῇ ὡς Ὀδυσσεύς· φρονήσεως· λοιπὸν ἔργον τελοῦσα ἡ Πηνελόπη δὲν ἔδωκε πίστιν παράτα εἰς τοὺς λόγους τοῦ ξένου. Ἄλλ' ὅταν ἀνεγνώρισεν αὐτὸν ὅταν ἐβεβαίωθη ὅτι αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεύς εἶναι ὁ ὡς ἐπαίτης ἐλθὼν, μεθ' ὁποίας ζήσεως, μεθ' ὁποίας ζωηρότητος ἐκφράζει τὴν χαρὰν καί ἀγάπην αὐτῆς. Διότι ἐνῶ ὁ Ὀδυσσεύς λέγει πρὸς τῆς κλίνης σήματα ὅπως πείσῃ αὐτὴν, ἡ Πηνελόπη αἰσθάνεται τὰ γόνυα αὐτῆς λυόμενα, δακρύουσα δὲ ῥίπτεται πρὸς τὸν σύζυγον αὐτῆς, οὐ τὸν τράχηλον διὰ τῶν χειρῶν αὐτῆς περιβουλοῦσα, καί ἀσπαζομένη τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἔλεγε. (ψ. 209 Ὀδ.)
Μὴ μοι, Ὀδυσσεῦ ἀνέξου, ἐπεὶ τὰ περ' ἄλλα κάλλιστα ἀνθρώπων πέπυσσ' ἑοῖ δ' ὤπαζον οἷζόν· οἱ νόιν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισιν μένοντε ἤδης ταρπῆναι, καί γήρας οὐδὸν ἰεῖσθαι· αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χῶσο, μηδὲ νεμέσσα· οὐνεκα σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὅ δ' ἠγάπησα.
κ. τ. λ.
Βεβαίως δὲν ὑπάρχει εἰς ταῦτα ψυχρότης, καί ὁ περίφημος Κριτικὸς, καθ' ἡμέραν, ὥρρειε μᾶλλον νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ Πηνελόπη ἐν ὄλῳ τῷ ποιήματι « λέγει καί κἀμνεὶ ὅτι ἐπρεπε νὰ εἴπῃ καί νὰ κἀμῃ ».

δλίγα έχει τις να παρατηρήσει και τα αλλόκοτα και παραδόξα φρονούμεν όμως, ότι των παραδοξοτάτων και παραλογωτάτων εν είναι και το δαιμόνιον του ανθρώπου τούτου, δστις επιχειρεί να διδάξη ήμεις, τι πρό αιώνων ήδη εδιδάχθημεν, και εδιδάξαμεν άλλους. Διά τί ο καλός ούτος του Χριστιανισμού διδάσκαλος δέν οδηγεί τα βήματά του εις τους τόπους της Αμερικης, ήτις τον εγέννησε, και εν η πολλὰι μυριάδες ανθρώπων έχουσι χρεία Χριστιανικής διδασκαλίας; Διατί δέν διαπλέει πρὸς τὰς νήσους του Ειρηνικού Ωκεανού, εις τὰς Ανατολικὰς Ινδίας, εις την Κίναν, εις την Ιαπωνίαν; άλλ' εν τῇ πόλει των Αθηνών ἔστησεν ἀμετακίνητον τὸ ἐργαστήριον τῆς Σατανικῆς αὐτοῦ διδασκαλίας, προσπαθὼν νὰ διδάξη τοὺς οὐδεμίαν ἔχοντας χρεία διδασκαλίας;

Οί Ἕλληνες, ὡς προείπομεν, και εν πᾶσι τοῖς ἄλλοις καιροῖς και εν αὐτῇ τῇ δουλείᾳ ἀσπιλον τηρήσαντες και ἀμόλυτον τὴν θρησκείαν αὐτῶν, διέταξαν τὰ περι αὐτῆς εὐθύς εις τὴν ἑναρξιν του Ἱεροῦ αὐτῶν ἀγῶνος. Συνελθόντες εις κοινὴν συνέλευσιν, ἵνα σκεφθῶσι περὶ τῆς Πολιτείας αὐτῶν, πρώτιστον πάντων ἐκήρυξαν ἐπικρατοῦντα εν τῇ Ἑλλάδι τὰ δόγματα τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας και εν πάσαις ταῖς συνελεύσεσιν αὐτῶν, ὡσάκις περι διοργανώσεως τῆς πολιτείας συνεσκέφθησαν, τὸν ὀρισμὸν τοῦτον ἔθεσαν ὡς κεφαλίδα των Συνταγμάτων, ὅσα συνέταξαν, νομοθετήσαντες ἐνταυτῶ, ὅτι ὁ προσηλυτισμὸς ἀπαγορεύεται. Τοῦτο και εν τῇ τελευταίᾳ Ἑθνικῇ συνελύσει, τῇ εν Ἀθήναις συγκροτηθεῖσι, ἐνομοθετήθη εν κεφαλίδι του Συντάγματος, καθ' ὃ πολιτευόμεθα. Πῶς λοιπὸν ἀποτολμᾷ ὁ ἄνθρωπος οὗτος εν αὐτῇ τῇ Πρωτευούσῃ τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὰ ὅμματα τῆς Κεντρικῆς ἐξουσίας, νὰ καταφρονῇ οὕτως ἀναιδῶς και τὴν ἡμετέραν θρησκείαν και τὸ ἡμέτερον πολιτεῦμα και τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν;

Ἐπολαμβάνομεν τὸ δαιμόνιον του Ἰωᾶ Κίγκ ὡς ἀτομικὴν του ἀνθρώπου μονομανίαν και οὐδὲλως παραδεχόμεθα, ὅτι ἔχει σχέσιν τινὰ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν των Ὀμοσπόνδων τῆς Αμερικῆς Πολιτειῶν, εις ἣν ἀνήκει. Τοῦτο δὲ πιστεύομεν, διότι πάντες οἱ λοιποὶ εν Ἑλλάδι Ἱεραπόστολοι, και Εὐρωπαῖοι και Ἀμερικανοὶ, καταδικάζουσι τὴν διαγωγήν του Κίγκ, και θεωροῦσιν αὐτὸν ὡς φρενοβλαβῆ. Ἄλλ' ἀπορούμεν εὐλόγως δια τί ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις δέν ἐνεργεῖ τὰ εἰκότα, ὅπως ἄρῃ ἀπὸ του μέσου τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας τὸ σκάνδαλον τοῦτο. Νομίζομεν δὲ, ὅτι ἡδύνατο εὐκόλως νὰ κατορθῶσιν τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτοῦ, ἐὰν ἀπῆτει αὐτὴν διπλωματικῶς παρὰ τῆς φιλέλληνος Κυβερνήσεως των Ὀμοσπόνδων Πολιτειῶν· διότι εἶναι ἀληθῶς ἀφόρητον εις τοὺς ὑπὲρ Πίστεως και Πατριδος θυσιασθέντας Ἕλληνας νὰ βλέπωσιν ἀναφανδὸν ὑβρίζομένην και τὴν θρησκείαν και τὴν Πολιτείαν αὐτῶν ὑπ' ἀνθρώπου ἐπαγγελλομένου τὸν ὑπὲρ τῆς Ἐπισημοῦ, και ἀνήκοντος εις ἔθνος περιώνυμον ἐπὶ φιλελευθερίας. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ἀναγνωρῆσιν ὡς δικαίαν τὴν ἀπαίτησιν ταύτην τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἢ Κυβερνήσεως των Ὀμοσπόνδων Πολιτειῶν, ἡτις εν τῇ Ἐπικρατείᾳ αὐτῆς παραδέχεται ἄκρατον ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως, και ἐπιτρέπει νὰ δοξάζῃ ἕκαστος ὅ,τι ἂν θέλῃ; Σπουδαιότατα πρέπει νὰ ἐπιληφθῆ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἢ Κυβέρνησις ἡμῶν, ὅχι διὰ τὸν φόβον μὴ ἐπενεργῆσῃ ἢ διδασκαλίαν του Κίγκ εις τὰς συνειδήσεις των Ἑλλήνων (διότι οὐδὲποτε θέλει κατορθῶσῃ ν' ἀποπλανῆσῃ τινὰ), ἀλλὰ διὰ τὸν φόβον μὴ τραπῇ τὸ θρησκευτικὸν τοῦτο σκάνδαλον εις πολιτικόν. Τίς δύναται νὰ ἐγγυηθῇ ὑπὲρ ἑνὸς ἀνθρώπου, ἀποτολμῶντος εν μέσω λαοῦ, τοσοῦτον ὑπερηφάνου διὰ τὴν ὀρθόδοξον αὐτοῦ θρησκείαν, νὰ ἐνσπεύρῃ τοιαῦτα ζιζάνια ἑτεροδιδασκαλίας;

Δὲν ἐπιχειροῦμεν νὰ διδάξωμεν τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, πόσον εἶναι ἐσφαλμένη ἢ διδασκαλία αὐτοῦ, οὔτε πόσον πλανᾶται, ἐλπίζων νὰ παραπέσῃ εν Ἑλλάδι και τὸν ἐλάχιστον βαστάζον· διότι φαίνεται ἀληθῶς πάσχων ἀθεράπευτον μονομανίαν, ἡτις θέλει συνοδεύσει αὐτὸν μέχρι του τάφου. Συμβουλευόμεν ὅμως τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπιμεληθῇ τῆς θεραπείας του κακοῦ πρὸς ἀποφυγὴν κακῶν ἄλλων, εις ἀ

ἐνδέχεται νὰ ἐμβάλῃ αὐτὴν ἢ ἀφροσύνη του παραδόξου τούτου ἀνθρώπου.

Ἐπαινέσαντες εν τῷ πρώτῳ ἀριθμῷ του Ἀστέρος τὴν πρὸς τὴν Α. Μ. ἐκθεσιν του τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδύσεως Ὑπουργοῦ Κυρίου Χριστοπούλου, κατεχρήθημεν ὑπὸ τινων λογισμάτων, ὡς δῆθεν προθέμενοι νὰ κολακεύσωμεν τὸν Ὑπουργόν. Ἰδιῶται ὄντες, και τοιοῦτοι ἐπιθυμοῦντες νὰ διαμένωμεν, οὐδεμίαν δὲ ἔχοντες πρὸς τοὺς Ὑπουργούς σχέσιν, οὐδὲ ἀπαίτησιν παρ' αὐτῶν ὁποιαδήποτε, κατεφρονήσαμεν και τῆς κρίσεως ταύτης των φιλοσόφων, οἵτινες πανταχοῦ ἀρέσκονται νὰ εὐρίσκωσι προσωπικὰ συμφέροντα και ν' ἀνακαλύπτωσι σκοποὺς ιδιοτελείας, ἐκ των ἰδίων τὰ ἄλλότρια κρίνοντες. Συνεπεῖς δὲ εις τὰς ὁποίας ἐκηρύξαμεν ἀρχὰς τῆς Ἐφημερίδος ἡμῶν, του νὰ ἐπαινῶμεν τὰ ἐπαινετά, και νὰ κατακρίνωμεν τὰ κατακριτέα, και τότε ἐπηνέσαμεν τὸν Κύριον Χριστόπουλον, και νῦν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ δημοσιεύομεν μεταφράσαντες ἐκ τῆς Βελγικῆς Ἀνεξαρτησίας τὰς περὶ τῆς εἰρηνέμενης ἐκθέσεως κρίσεις τῆς τοσοῦτον σοβαρᾶς ταύτης Ἐφημερίδος. Ἔχει ἄρα γε και ἡ Βελγικὴ Ἀνεξαρτησία συμφέροντα παρὰ τῷ Ὑπουργῷ Κ. Χριστοπούλῳ; ἢ κερδοσκοπεῖ ἐπαινοῦσα αὐτὸν, και δι' αὐτὸν τὴν Ἑλλάδα και τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν; ἢ δὲ Ἰταλικὴ Ἐφημερίς Indipendente, ἢ μεταφράσασα και δημοσιεύσασα τὸ ἄρθρον τῆς Βελγικῆς Ἀνεξαρτησίας, ἔχει και αὐτὴ συμφέροντα παρὰ τῷ Κυρίῳ Χριστοπούλῳ; ἢ κερδοσκοπίας ἔνεκα μετέφρασεν αὐτό; Πόσον ἀνάξια ἑαυτῶν φρονοῦσι και λέγουσιν ἀνθρωποῖτινες των εν ἡμῖν!

Ἴδου αἱ περὶ Ἑλλάδος κρίσεις τῆς Βελγικῆς Ἀνεξαρτησίας, ὡς ἐκτίθησι μετὰ τῆς ἀριθμητικῆς των εν Ἑλλάδι ἐκπαιδευτηρίων, ἀρουμένης ἐκ τῆς του Κυρίου Χριστοπούλου ἐκθέσεως.

«Ὁ ἐπὶ των Ἐκκλησιαστικῶν και τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδύσεως Ὑπουργὸς Κύριος Χ. Χριστόπουλος ἐπαρουσίασε πρὸ μικροῦ εις τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος ἐκθεσιν λίαν ἐνδιαφέρουσαν περὶ τῆς παρουσίας καταστάσεως τῆς εν Ἑλλάδι ἐκπαιδύσεως. Ἡ ἐκθεσις αὕτη ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. του βασιλέως Ὁθωνος καταβάλλει μεγίστην προσοχὴν εις ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν σπουδαῖον τοῦτον κλάδον τῆς κοινῆς διοικήσεως, και ὅτι ἐναντίον των παντοίων δυσχερειῶν, ὅσας ἀπῆντησεν εις τὴν διοίκησιν των κοινῶν πραγμάτων, ἢ διοργανώσεως τῆς δημοσίας ἐκπαιδύσεως ἐφθασεν εις βαθμὸν λίαν προκεχωρηκότα, και πολὺ ὑπερβαίνοντα τὴν ιδέα, ἡτις ἐσφαλμένως περὶ αὐτῆς σχηματίζεται.

[Ἀριθμοῦσα ἔπειτα ἡ Βελγικὴ Ἀνεξαρτησία τὰ εν Ἑλλάδι Ἐκπαιδευτήρια, και τοὺς εν αὐτοῖς διδάσκοντας και διδασκομένους, ἐπιφέρει τὴν ἑξῆς κρίσιν].

«Ὁταν συλλογισθῇ τις, ὅτι ἅπας ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος μὲν ὑπερβαίνει τὸ εν ἑκατομμύριον, και ἀναλογίση προσέτι τὴν σχετικῶς καθυστεροῦσαν κατάστασιν των Ἐπαρχιῶν, εις ἃς ἡ ἐνέργεια τῆς Κεντρικῆς ἐξουσίας δυσκόλως δύναται νὰ φθάσῃ, δεικνύει ν' ἀναγνωρῆσῃ, ὅτι λίαν εὐάρεστον εἶναι τὸ ὑπάρχον ἀποτέλεσμα, και ἀληθῶς ἐντιμὸν εις τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Μ. του Βασιλέως Ὁθωνος.»

«Ἡ Κυβέρνησις ἐπομένως μετὰ ζήλου και ἐπιμελείας ἀναζητεῖ και πραγματοποιεῖ ὅλας τὰς βελτιώσεις, ὡν ἡ δημοσία ἐκπαιδευσις εἶναι ἐπιδεκτικὴ. Μεταξὺ δὲ των προσφάτων αὐτῆς πράξεων ἀναφέρονται τὴν βελτίωσιν τῆς των προπαιδευτικῶν καταστάσεων καταστάσεως. Τοιαύτην δὲ βελτίωσιν θεωροῦμεν τὰ δραστήρια μέτρα, ἅτινα ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις, ὅπως ὑποχρεωτικῶς φοιτῶσιν ἅπαντες οἱ παῖδες εις τὰ Ἀλληλοδιδασκτικὰ Σχολεῖα μέχρι του 12 ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν κατά τὰς διατάξεις του περὶ Δημοτικῶν Σχολείων Νόμου· τὴν εἰσαγωγὴν ἐμπορικῶν μαθημάτων εις τὸ Β. Γυμνάσιον Σύρου, και τὴν σύστασιν νέων ἐδρῶν εν τῷ Πανεπιστημίῳ πρὸς τελειοτέραν διδασκαλίαν των ἐπιστημῶν, και μάλιστα τῆς Ἱατρικῆς.»

«Ἡ Ἐκθεσις του Κυρίου Χριστοπούλου περιέχει σφωδράτας ιδέας περὶ των νέων βελτιώσεων, αἵτινες πρέπει νὰ εἰσαχθῶσιν εις τὴν διδασκαλίαν. Αἱ ιδέαι αὗται δέν εἶναι μόνον εν τῇ Ἑλλάδι ἐφαρμοσίμοι,

ἀλλ' εις πάντα τόπον εἶναι χρήσιμοι και ὀρθοὶ. Αἱ σκέψεις, ὡς ἐκτίθησιν, ἵνα δείξῃ, ὅτι ἡ ἀληθὴς του λαοῦ ἐκπαίδευσις ἐξαρτᾶται πρὸ πάντων ἐκ τῆς μορφώσεως διδασκάλων, ἀληθῶς κατανοούντων τὸ Χριστιανικὸν πνεῦμα και τὰ κοινωνικά αὐτῶν καθήκοντα, έχουσι πραγματικὴν βαρύτητα ἐπὶ παντὸς τόπου και δέν ὑπάρχει Ὑπουργὸς Κράτους, και αὐτῶν των μάλλον ἐπὶ πολιτισμῷ διακρινόμενων, ὅστις νὰ μὴ ἐπιδοκιμάσῃ μετὰ προθυμίας τὴν ἑξῆς τῆς ἐκθέσεως του Κυρίου Χριστοπούλου παρατήρησιν, ὅτι «Διδάσκαλος, Ἱερεὺς και Εἰρηνοδόχης, ἀξιοὶ ὄντες τῆς ἑαυτῶν ἀποστολῆς, ἐνεργοῦσιν ἐπὶ τῆς κοινωνίας δραστικώτερον και ἀποτελεσματικώτερον παρὰ τὰ πολυπλοκα και πολυδάπανα τροχίσματα τῆς λοιπῆς διοικήσεως». Ὁφείλομεν προσέτι νὰ ἐπευφημίσωμεν τὰς ιδέας, ὡς ὁ Κύριος Χριστόπουλος ἐκφράζει περὶ τῆς ὠφελείας του νὰ δοθῇ εις τὴν δευτεροβάθμιον ἐκπαίδευσιν χαρακτηριστικῶς, και νὰ σχετισθῇ αὕτη ἐπιτήδευμα. Ἡ πραγματοποιήσις των σκέψεων τούτων του Κυρίου Χριστοπούλου ἐνδιαφέρει οὐ μόνον τὴν τῆς ἐκπαιδύσεως πρόοδον, ἀλλὰ και τὴν ὑλικὴν τῆς Ἑλλάδος εὐδαιμονίαν και τὰς πρὸς τοὺς ξένους τάσεις σχέσεις αὐτῆς.»

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Και αἴθις ἀρχόμεθα ἀπὸ του χρηματικῆς ζήτηματος, ὃ εἰστέτι ἀσχολεῖ τὴν προσοχὴν ἐμπόρων τε και Κυβερνήσεων. Ταύτην τὴν ἐβδομάδα εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν ὅτι τὸ ἀρχαῖον δημόσιον χρεὸς τῆς Ἀγγλίας των 3 τοῖς 0/0 ἀπέκτευσεν ὑψῶσιν τινὰ εις τὸ χρηματιστήριον του Λονδίνου, ἐνθα νῦν 11 ἰσταμένου μηνὸς Β. Ν. ὦραν 3ην Μ. Μ. ἠγοράζοντο οἱ τίτλοι ἀντὶ 94 και 1/4 τοῖς 0/0. Τὸ ἐπὶ τὰ πρόσω τουτο βῆμα ἀποδίδεται εις δύο λόγους α.) εις τὴν εἰσαγωγὴν ἱκανοῦ ποσοῦ χρυσοῦ ἐξ Αὐστραλίας κομισθέντος και προστεθέντος εις τὰ κεφάλαια τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἀγγλίας και β.) εις τὴν πῶσιν των ἀποστολῶν ἀργύρου εις Κίνας, καὶ τὴν ἢ Ἀγγλίᾳ διατελεῖ εις ἐμπόλεμον κατάστασιν.

Ἄλλὰ τὸ μικρὸν τοῦτο βῆμα δέν ἔσχε τοσαύτην ἐπιβροὴν ὥστε νὰ βελτιωθῇ και ἡ τῆς Ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης οικονομικὴ στάσις, καθότι τὸ δημόσιον χρεὸς τῆς Γαλλίας δέν εἶχεν ὑπερβῆ τα 69 και 40/100 τὴν 12 Μαΐου ὦραν 3 και 1/2 μ. μ. Θεωρεῖται ὅμως σχεδὸν βέβαιον, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου τὰ πράγματα θέλουσιν ἐπανελθεῖν εις τὴν προτέραν εὐάρεστον θέσιν των ἄλλως θέλει εἶσθαι πρωτοφανὲς τὸ φαινόμενον τῆς λιψοχρηματίας και τῆς ὑπερτιμῆσεως συνάμα ὄλων σχεδόν των ἐμπορικῶν εἰδῶν.

Τὴν 7ην ἰσταμένου μηνὸς Β. Ν. ἐξεφωνήθη εις τὰς Βουλὰς τῆς Ἀγγλίας ὁ ἐναρκτήριος Βασιλικὸς λόγος, οὗχι ὑπ' αὐτῆς τῆς Βασιλίσσης αὐτοπροσώπως, ἀλλ' ὑπὸ των ἐπιτρόπων τῆς Α. Μ. Εἰς αὐτὸν δέν εὐρίσκει τις κατὰ τὴν φράσιν του Θεατοῦ του Λονδίνου «οὔτε κἀν κόκκον νέου», καθότι και ἡ περὶ διαρκείας τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης ἐλπίς του θρόνου τῆς Ἀγγλίας εἶναι ἐλπίς ὄλων ἐν γένει, και ἡ περὶ ἐκτελέσεως των κυριωτέρων ὄρων τῆς συνθήκης των Παρισίων διαβεβαίωσις οὐδὲν νεώτερον ἀναγγέλλει, και αἱ περὶ συμβιβασμοῦ τῆς Πρωσσουελβετικῆς, Ἀγγλοαμερικανικῆς και Ἀγγλοπερτικῆς διενέξεως προσδοκίαι δέν ἐμφανισί τι ἀποτελεσματικὸν, ὃ και μόνον ἀγνοεῖ τὸ κοινὸν, και ἡ περὶ διαρκείας τῆς μεταξύ Ἀγγλίας και Κίνας ἔριδος πληροφορία εἶναι πασίγνωστος, ὡς εἶναι πασίγνωστον ἐκ των ὑποσχέσεων των Ὑπουργῶν ὅτι θέλουσι προταθῆ νομοσχέδια σκοποῦντα τὴν βελτίωσιν των ἀφορώντων τὰς διαθήκας, τὸν γάμον, και τὰς δούλας παραβιάσεις τῆς ἐμπιστοσύνης νόμων.

Εἰς ταῦτα δὲ και μόνον τὰ γνωστὰ ἀντικείμενα περιεστράφη ὁ Βασιλικὸς λόγος. Ἐν μόνον γνωστὸν παρελείφθη, τοῦτέστιν ὅτι διαρκεῖ ἡ αὐτῇ συμμαχικῇ συνεννόησιν μεταξύ Ἀγγλίας και Γαλλίας· ἡ δὲ παράλειψιν αὕτη δυνατόν νὰ καλύπτῃ ἄγνωστον τι.

Και πάλιν βλέπομεν τὸν τύπον τῆς Ἀγγλικῆς ἀντιπολιτεύσεως ποιοῦντα θιασώδεις ἐπαίνους εις τὸν αὐτοκράτορα Ναπολέοντα· ἰδοὺ πῶς ἐκφράζεται περὶ τῆς Α. Μ. ἢ Τριμηνιαία Ἐπιθεώρησις, ἡτις εἶναι ἡ πρώτιστη των Τορκῶν Ἐφημερίδων τῆς Ἀγγλίας.

«Διὰ τῆς σοφίας, γενναιότητος και φρονήσεως του αὐτοκράτορος ἢ Γαλλίας ἐξήχθη ἐκ των κινδύνων οἵτινες ἠπειλοῦν αὐτήν. Ἡ ἐνεργητικότης ἔλαβε τὴν θέσιν τῆς ἡμερίας ἢ τῆς ἐκυριεύσει τὴν ἀταξίαν, ἢ δὲ διχόνοια του φατριασμοῦ ἐσιωπήθη και ἀντικατέστη ὑπὸ βιομηχανικῆς τινος δυνάμεως»

ήτις ανεξωπούρησε το επί πολὺν χρόνον καταβεβλημένον ἐμπόριον. Αἱ πόλεις καθωραίσθησαν ἢ δὴ ὑγειονομικὰ διατάξεις ἐλάβον πρόνοιαν περὶ τῆς εὐεξίας τῶν πτωχοτέρων τάξεων ἢ ἀγωγή τοῦ λαοῦ προσεκτικῶς διενεργεῖται αἱ τέχναι καὶ αἱ ἐπιστῆμαι ἐναρμόζονται καὶ τιμῶνται αἱ γεωργικαὶ βελτιώσεις προώδευσαν κατ' ἀντίστοιχον λόγον πρὸς τὰς χειροτεχνικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐνεργείας· οἱ σιδηροδρομοὶ περισσεύουσι τὸ ἐμπόριον ὑψόνθη τὰ ἐπιτηδεύματα ἀνοῦσιν, οἱ δὲ σπόροι τῆς ἐθνικῆς εὐμερείας μετὰ τὴν ἀναγόμευσιν τῆς Αὐτοκρατορίας ἐβλάστησαν καὶ παρήγαγον καρποὺς πολλῶ ἀφθονότερους ἐκείνων, οὓς οἰκιστὴ ποτε ἀλλή ἐποχῇ τῆς Ἱστορίας τῆς Γαλλίας ἠδυνήθη νὰ παραγάγῃ ».

Εἰς τὰς Βουλὰς τῆς Ἀγγλίας ἔγενάν τινα προκαταρκτικὰ εἰς μὲν τὴν Βουλὴν τῶν ὁμοτίμων ἔγεναν ἐπερωτήσεις τινεὶ πρὸς τὸν Ἰπουργὸν τοῦ πολέμου λόρδον Πάνμουαρ περὶ τῶν μέτρων ἃ ἐλήφθησαν ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου ἵνα τιμωρηθῶσιν ἐκεῖνοι τῶν ἀξιοματικῶν, οἵτινες ἀνομήμως διέδωκαν, ὅτι ὁ διευθύνων τὴν κατὰ τῆς Κίνας ἐκστρατείας στρατηγὸς Ἄσχαρνκ ἐστὶν ἀνάικος καὶ δειλός· οἱ ἐπερωτήσαντες Γερουσιασταὶ ἀπήτησαν ἀπὸ τὸν Ἰπουργὸν τοῦ πολέμου νὰ τιμωρηθῶσι παραδειγματικῶς οἱ τοιοῦτοι κατήγοροι τοῦ προϋσταμένου τῶν καὶ ν' ἀποπεμφθῶσιν τῆς ὑπηρεσίας· ὁ δὲ Ἰπουργὸς ὑπεσχέθη, ὅτι τοιαύτη εἶναι καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀπόφασις.

Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν κοινοτήτων πρὸ πάντων ὑπεστηρίχθη τὸ περὶ ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον σχέδιον τοῦ ὑπουργείου, εἶτα δὲ προαναγγέλλθησαν διάφορα νομοσχέδια τὴν μεταρρυθμίσειν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου καὶ τῶν περὶ ἀντιπροσωπεύσεως τῶν ἐπαρχιῶν διατάξεων τοῦ συντάγματος κυρίως ἀφορώστων.

Ἐπερωτήθη πρὸς τούτους, ὁ Λόρδος Πάλμερστον, τί προτίθεται νὰ ποιῇ τὸ Ἰπουργεῖον ἐν εἴδει συνταγματικῶν μεταρρυθμίσεων, ἔτι δὲ καὶ ἂν ἐσκέφθη περὶ πλάσεως ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ὅπερ, ὡς γνωστὸν, δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ Ἀγγλικῷ πολιτεύματι. Ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας ὁμῶς ἀπίνθησε, ὅτι ἠθέλει εἶναι μάταιον νὰ ἐκθέσθαι ἀπὸ τοῦδε τὰς βεβήσεις τῆς Κυβερνήσεως, ἀφοῦ εἶναι ἀκατόρθωτον νὰ συζητηθῶσι καὶ ἐπιψηφισθῶσιν ἅπαντα τὰ ὑποβληθῆσόμενα νομοσχέδια ἐντὸς τῆς παρούσης συνόδου· ὅτι μόνον τὰ μᾶλλον κατεπίγοντα θέλουσιν ὑποβληθῆ, καὶ ὅτι σκέπτεται τὸ Ἰπουργεῖον πῶς νὰ ὑπερβῇ τὰς πολλὰς δυσχερείας, ἃς ἅπαντες πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κενῷ, ὃ ὑπάρχει εἰς τὸ Ἀγγλικὸν πολίτευμα διὰ τὴν ἑλλειψὶν Ἰπουργείου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν κοινοτήτων ὁ Λόρδος Πάλμερστον ἐβεβαίωσεν, ὅτι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ εἰρήνη ἔσται ἐν Ἑυρώπῃ διαρκής· εἰς τῶν Βουλευτῶν ὁμῶς ἀμφίβαλλον ἂν τὰ πράγματα ἔχωσιν ὡς τὰ βλέπει ὁ Λόρδος Πάλμερστον. Βέβαιον εἶναι, ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας δὲν παρεδέχθη τὸ ἐν Παρισίῳ συνταχθέν σχέδιον τῆς μετὰ τῆς Πρωσίας καὶ Ἑλβετίας συνθήκης. Λέγεται δὲ, ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Πρίγκιπος Ναπολέοντος κυρίως ἔγενετο ἵνα πεισθῇ ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσίας, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀπλή εἰκασία.

Καὶ ὁ Βορρᾶς τῶν Βρυξελλῶν ἀρ' ἐπέρου ἐπιμένει ἰσχυρίζομενος, ὅτι ἡ Ἀγγλο-Περσικὴ συνθήκη δὲ ν' ἐκυρώθη. Ἐν τούτοις ὁ στρατηγὸς Οὐτραμ ἐκυρίευσεν καὶ ἄλλην πόλιν τῆς Περσίας τὴν Μογαμόραν δύο ἡμέρας πρὶν φθάσῃ ἐκεῖ ἡ εἰρήνη τῆς συνθήκης. Ταῦτα ὁμῶς καὶ τὰ παρόμοια δὲν ἀρκοῦσιν νὰ φέρωσι τὰς μεγάλας Ἑυρωπαϊκὰς Δυνάμεις εἰς πόλεμον.

Ἐν Παρισίῳ ἐξακολουθοῦσι προσφερόμεναι ὑπὸ τῆς Αὐλῆς πρὸς τὸν Μέγαν Δούκα Κωνσταντίνον αἱ περιποιήσεις καὶ αἱ φιλοπροσύναι περὶ ὧν τῶσαυτα ἐλέχθησαν ὑπὸ τῶν Ἐφημερίδων. Πρὸς τοὺς ἄλλους λέγεται, ὅτι σύμμαχον τοῦ ἐκ Πασιῶν εἰς Πετρούπολιν διήκοντος τελεγράφου ἐτέθη ἐν τῷ θαλάμῳ τοῦ Μεγάλου Δουκῆ, ὅπως συνεννοεῖται κατ' ἀρέσκειαν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσιῶν. Μεγάλῃ κυνγησίᾳ ἐμελλε νὰ λάβῃ χώραν εἰς Φοντενבלὸ τὴν 13 Ἰσταμένου μηνὸς ε. ν. πρὸς τέρψιν τοῦ Μεγάλου Δουκῆ, εἰς ὃν ἐδόθη τὴν προτεραίαν μέγα συμπόσιον Αὐτοκρατορικόν, εἰς ὃ ἦσαν προσκεκλημένοι 120 αὐλικὸι, ἀνώτεροι ἀξιοματικὸι καὶ ἄλλοι.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ Μέγας Δοῦξ θέλει μεταβῆ εἰς Ἀγγλίαν, ἐνθα προσελθὴν ὑπὸ τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας. Εἰς τὴν προσδοκωμένῃ ἐπίσκεψιν ἀποδίδουσι τινεὶ τὴν απαραίτησιν τοῦ Σηρ Ροβέρτου Πήλ.

Ἡ ἑλθεῖς τῷ Μαγέστερ περιγράφεται ὡς πρωτοφανὲς εἰς τὰ χρονικὰ τῆς ὥρας τέχνης, καθόσον οὐ μόνον αἱ Ἀγγλικαὶ πινακοθήκαι συνεπέφεραν πολλὰ τῶν ἀριστουργημάτων τῆς καλλιτεχνίας, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ Βασιλεῖς συνέδραμον τὸ ἔργον πέμποντες ἄλλα, ὧν στερεῖται ἡ Ἀγγλία.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 6 Μαΐου. — Ὁ Σηρ Ροβέρτος Πήλ περὶ τῆς

τῆς θέσεως ἣν εἶχεν ὡς Λόρδος τοῦ Ναυαρχείου. Ὁ Κύριος Φριδερικός Πήλ διωρίσθη μέλος τοῦ μυστικοσυμβουλίου.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 6 Μαΐου. — Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἄνω Βουλῆς ἐσύστησε τὴν ἀπόρριψιν τοῦ περὶ ἐπιτηδεύματων νομοσχεδίου.

Ἡ ἐνεστῶσα σύνοδος θέλει λῆξαι τὴν προσεχὴ ἐβδομάδα. Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἀρκτικῆς Γερμανίας ἠνεώσαν ἐπείγουσας διαπραγματεύσεις, περὶ τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν τραπεζικῶν γραμματίων.

ΚΟΠΕΝΑΓΗ 5 Ἐσπέρας. — Οἱ Κύριοι Βουλὸ καὶ Μόλτκε ἀποφασιστικῶς ἠρνήθησαν νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸ Ἰπουργεῖον, καὶ ἀνεχώρησαν ἐκ ταύτης τῆς πόλεως. Ἡ Ἀπατρις ἀναγγέλλει, ὅτι τὸ χαρτοφυλάκιον τῶν Ἐξωτερικῶν θέλει ληφθῆ ὑπ' ἐνός τῶν νῦν Ἰπουργῶν.

ΜΑΔΡΙΤΗ Μαΐου 5. — Ἡ Κυβέρνησις χθὲς παρουσίασεν εἰς τὴν Γερουσίαν νομοσχέδιον ἀφορῶν τὰ άρθρα 14, 16, 17, 18 καὶ 25 τοῦ συντάγματος. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο κηρύττει ὡς Γερουσιαστὰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἡγεμόνος, τοὺς ἀρχιεπισκόπους, τοὺς στρατάρχας, καὶ τοιοῦτους ἐκ τῶν μεγιστάνων τῆς Ἰσπανίας, οἱοὶ κέκτονται ἐτησίαν πρόσδοδον 200,000 ρεαλίων.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 8 Μαΐου. — Ἡ ἄνω Βουλὴ ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει αὐτῆς ἀπέρριψε τὸ πρῶτον ἄρθρον τὸ παραδεχθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων, καὶ ἀφορῶν τροποποιεῖσιν τινα τοῦ νόμου τοῦ 1820, δι' οὗ ἐπιβάλλεται φόρος ἐπὶ τῶν ἐπιτηδεύματων.

Ἐπιπέρι τῇ 9. — Ὁ Πρίγκιψ Ναπολέων ἀφίχθη ἐν ταῦθα χθὲς περὶ τὴν πέμπτην καὶ ἡμίσειαν ὥραν. Ὑπεδέχθη μετὰ μεγίστης πομπῆς εἰς τὸν σταθμὸν τῶν σιδηροδρόμων. ὑπὸ διαφόρων στρατηγῶν, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων ἦτο ὁ Πρίγκιψ Γεώργιος, υἱὸς τοῦ Πρίγκιπος Φρειδερίκου τῆς Πρωσίας. Ἡ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴ Ὑψηλότης συνωδούθη εἰς τὸ βασιλικὸν μέγαρον εἰς Χιαρλοτεμπεούργον, ἐνθα εἶχον προετοιμασθῆ διμερίσματα δι' αὐτόν. Ὁ Πρίγκιψ παρευρέθη εἰς τὴν παράστασιν τοῦ παντομίμου χοροῦ εἰς τὸ θέατρον χθὲς τὸ ἔσπερας· ἐλαβε θέσιν δὲ εἰς τὸ ἰδιαιτέρον θεωρεῖον τοῦ Βασιλέως, μετὰ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος καὶ τῆς Βασιλίσσης. Μετὰ τὴν παράστασιν ὁ Πρίγκιψ ἐδέχθη τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 9. — Ἡ ἄνω Βουλὴ παρεδέχθη χθὲς ἄνευ τινὸς τροποποιήσεως τὸ νομοσχέδιον ὅπερ ἐπιβάλλει φόρον εἰς τὰς ὁμορρυθμίους εταιρίας, ὅπερ εἶχε ψηφισθῆ προηγουμένως ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 10. — Ὁ Πρίγκιψ Ναπολέων παρεδῶκε τὴν 9 Ἰσταμένου πρὸς τὸν Βασιλεῖα τῆς Πρωσίας αὐτόγραφον ἐπιστολήν τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γαλλίας, ἀφορώσων τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Νουρχιατέλ. Ἡ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴ Ὑψηλότης ἐπεσκέψθη τὸν Πρόεδρον τοῦ συμβουλίου, καὶ παρευρέθη εἰς μεγάλην ἐπιθεώρησιν, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐγευμάτισε μετὰ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος καὶ τῆς Βασιλικῆς οικογενείας εἰς Χιαρλοτεμπεούργον.

Ἀδεται, ὅτι ὁ Πρίγκιψ θέλει ἀναχωρήσει τὴν προσεχὴ Τετάρτην, καὶ ὅτι ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Πρίγκιπα Φρειδερίκον Γουλιέλμον εἰς Βρέσλαου.

ΒΙΕΝΝΗ 1. — Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα δίδει ἀμνηστίας εἰς ὄλους τοὺς Αὐστριακοὺς ὑπηκόους (μὴ Λομβαρδο-βενετοῦς) τοὺς προφυλακισθέντας ἐπὶ ἐσχάτῃ προσοσίᾳ καὶ στάσει, καὶ διατάττει τὴν ἀποφυλάκισίν των.

ΒΕΡΝΗ 8. — Ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας ἀνέγνωσε πρὸς τὸν Κ. Φόμεροδ, ἐν ἐπίσημον ἔγγραφον τοῦ Κόμητος Βαλεούσκ, ποιούντος παρατηρήσεις κατὰ τῆς δημοσιεύσεως ἣν ἐνέκρινε τὸ Ὁμοσπονδικὸν Συμβούλιον, νὰ γείνη τὸ σχεδίον τῆς μετὰ τῆς Πρωσίας καὶ Ἑλβετίας συνθήκης. Τὸ Ὁμοσπονδικὸν Συμβούλιον συνέθετο ὑπόμνημα ἵνα ἀπωθήσῃ τὰς ἐπιπλήξεις αἰτίνας ἀπυθύνθησαν εἰς αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου.

ΤΟΡΙΝΟΝ 8. — Ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων παρεδέχθη δι' 94 ψήφων κατὰ 52, τὸ νομοσχέδιον ὅπως καταστήσῃ τὴν Σπέτσιαν πρωτίστην ἐδραν τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ Κράτους.

— « Μανθάνομεν ἐκ Πετρούπολεως » λέγει ὁ Βορρᾶς τῶν Βρυξελλῶν « δύο γεγονότα ἄξια σημειώσεως. Τὸ πρῶτον εἶναι ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ κατὰ τὴν 29ην τελευταίον, τὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του ἀπεκύβησε πρὸς τὸν πρίγκιπα Γορτσάκωφ, Ἰπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐπιστολήν, ἐκφράζουσαν διὰ κολακευτικῶν λόγων, τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὰς ὑπηρεσίας ἃς ὁ Πρίγκιψ παρέσχεν εἰς τὸν Αὐτοκράτορα καὶ εἰς τὴν Ρωσίαν κατὰ τὰς διαφόρους θέσεις τὰς ὁποίας καθεῖξε, καὶ ἀναγγέλλουσαν αὐτῷ ὅτι τῷ ἀπένευσε τὸ παράσημον τοῦ Ἁγίου Βλαδιμίρου. Τὸ δεύτερον γεγονός εἶναι ὅτι ἡ δημοσίᾳ καταγραφή τῶν μεθῆσεως τῆς μεγάλης Ρωσικῆς εταιρίας τῶν σιδηροδρόμων ἠνεώχθη εἰς Πετροῦπολιν, καὶ ὅτι ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ κοινῷ εἰς ταύτην τὴν ἐπιχειρήσιν ἀπεδείχθη παραχρῆμα ὡς ἐκ τοῦ ὅτι 50,000

μεθέξει, ἤτοι τὸ τρίτον τοῦ διαθέσιμου ποσοῦ, ἐλήφθησαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Ὁ ἀνταποκριτὴς ἡμῶν προσθέτει ὅτι τῶσαυτη εἶναι ἡ προθυμία τῶν ζητούντων μετοχὰς, ὥστε δὲν θέλει εἶσθαι δυνατόν νὰ ικανοποιηθῶσιν ὅλαι αἱ αἰτήσεις ».

— Ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα ἀνεχώρησαν ἐκ Βιέννης τὴν πρῶτην τῆς 3ης διὰ Πέστην διὰ τοῦ ἀτμοκινήτου γιῶτ (ὁ ἀετός). Αἱ Αὐτῶν Μεγαλειότητες ἐπεβίβασθησαν τὴν προηγουμένη ἐσπέραν καὶ ἐκοιμήθησαν ἐντὸς τοῦ ἀτμοκινήτου. Ἐμελλον δὲ νὰ φθάσωσιν εἰς Πέστην τὴν 4ην μετὰ μεσημβρίαν. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐμελλε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ἐφίππος· ἡ δὲ Αὐτοκράτειρα ἐφ' ἀμάξης ἐπισήμου συμρομένης ὑπὸ ὀκτῶ ἵππων. Οἱ Ἀρχιδούκες Λεοπόλδος καὶ Γουλιέλμος ἀνεχώρησαν ἐκ Πέστης τὴν 3ην καὶ τὰ τέκνα τῶν Αὐτῶν Μεγαλειότητων, ἡ νέα Ἀρχιδούκησσα Σοφία καὶ Γισέλλη ἐμελλον ν' ἀναχωρήσωσι τὴν ἐπομένην ἡμέραν.

— Ἐσχάτως ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τοῦ Βερολίνου, ὅτι ἡ Πρωσικὴ Κυβέρνησις κατὰ συνέπειαν τοῦ τελευταίου μέτρου τοῦ ἀπαγορεύοντος τὴν κυκλοφορίαν τῶν ξένων τραπεζικῶν γραμματίων ἐν Πρωσίᾳ, εἶχε σκοπὸν ἕως νὰ προτείνῃ εἶδος τι οικονομικῆς ἐνώσεως μετὰ τῶν Κρατῶν τοῦ Τσολφεράιν, πρὸς κανονισμὸν τῆς ἐκδόσεως, κυκλοφορίας, καὶ ἐγγυήσεως τοῦ χαρτονομίσματος τούτων τῶν Κρατῶν. Ἡ ἡμειπίσθησις ἐφημερίς ὁ Χρόνος τοῦ Βερολίνου, ἐπιβεβαιεῖ ταύτην τὴν ἐκθεσιν, καὶ δημοσιεύει ἐπεξηγητικόν τι ὑπόμνημα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, σταλὲν ὑπὸ τῆς Πρωσικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰ Κράτη τοῦ Τσολφεράιν (ἤτοι τῆς τελωνιακῆς συνενώσεως).

ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

— Ὁ Πρίγκιψ Γρηγόριος-Κωνσταντίνος Γκιίας, ἀνεψιὸς καὶ ὑπασπιστὴς τοῦ νῦν τῆς Βλαχίας Καϊμακάμου, ἀφίχθη πρὸ μικροῦ εἰς Παρισίους. Φρονεῖται, ὅτι ἡ ἀφίξις του πολλὴν ἔχει σχέσιν πρὸς τὰς σπουδαίας περιπλοκάς καὶ πολιτικὰς δυσκολίας, τὰς ταρρατούσας τὰς Παραδουναβίους Ἡγεμονίας.

— Γράφουσιν ἐκ Σμύρνης εἰς Μασσαλίαν, ὅτι ὀθωμανικὸν ἐκ Τριπόλεως πλοῖον, φέρον τεσσαράκοντα πέντε δούλους, συνελήφθη ἐν Τεσμέ τῇ προσκλήσει τοῦ γενικοῦ τῆς Ἀγγλίας Προξένου.

— Τὸ δημοτικὸν τῆς Σμύρνης Συμβούλιον διέταξε τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν δούλων.

— Κατὰ τὴν Νέαν Πρωσικὴν Ἐφημερίδα ἡ Αὐστρία καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν, ἐν' ἀποσπάσει τὴν Πρωσικὴν Κυβέρνησιν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως τῆς τῶν Παραδουναβίων Ἡγεμονιῶν ἐνώσεως. Ἡ ρηθεῖσα Ἐφημερίς βεβαιεῖ ὅτι αἱ προσπάθειαι αὗται πιθανῶς ματαιωθήσονται.

— Ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐναργῶς ἐδήλωσε τὴν γνώμην της, ὅτι οὐδόλως θέλει μεθεῖσι τοῦ κατὰ τῆς Κίνας πολέμου· σκοπεῖ μολοντούτο νὰ ἐκτείνῃ τὴν ἐν Κίνα ἐπιβρόχην της, καὶ ὅ εἰς ταύτην τὴν χώραν ἀπεσταλμένος Κύριος Read, ὀφείλει ἐκτός τῆς ἐν τῷ Ἰνδικῷ Ὠκεανῷ πρὸς ἀπόθεσιν γαιανθράκων ἀποκτήσεως καταλλήλου τινὸς θέσεως διὰ τὸ Ἀμερικανικὸν ναυτικόν, νὰ προετοιμάσῃ συνθήκην ἐλευθεροῦ ἐμπορίου μετὰ τῆς Κίνας, καὶ εἰ δυνατόν, μετὰ τῆς Ἰαπωνίας καὶ Κοχινγκίνης, νὰ ζητήσῃ τὴν ἐλευθερίαν ἀλιείαν, καὶ ν' ἀνοίξῃ τὴν ἀτμοπλοῖάν εἰς τοὺς μεγάλους ποταμοὺς. Ζητήματα, ἅπερ μέχρι τέλους δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λυθῶσιν εἰρηνικῶς.

Ἡ « Morning Post » δὲν ἀνησυχεῖ διὰ τὴν τοιαύτην τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διαγωγὴν· χαίρει μάλιστα ἐπὶ τῇ τοῦ Read ἀποστολῇ, φρονούσα ὅτι ἀφιγθέντος τοῦ Ἀμερικανικοῦ στόλου εἰς τὰ Σινικὰ ὕδατα, παρουσιασθήσεται μετ' οὐ πολλῷ περὶ τινος, ἧτις ἀναγκάσει αὐτὴν ἐνεργητικὸν νὰ λάβῃ εἰς τὸν ἀγῶνα μέρος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ παρουσία πεπολιτισμένης τινὸς δυνάμεως πολῦτιμον, κατὰ ταύτην τὴν Ἐφημερίδα, ὄφελος ἐστίν. Οὔτε ἀπίθανον θεωρεῖται, ὥστε ἀπασαί αἱ ναυτικαὶ δυνάμεις νὰ ἐμπλεχθῶσι τέλος εἰς τοῦτον τὸν πόλεμον, καθὲτι, ὡς δὴλον, « ἡ Βασίλισσα » ἐπλεεῖν ὑπὸ Πορτογαλικὴν σημαίαν, « ἡ Ἀναΐς », ἐνθα πολλὸ ἐχύθη αἷμα, ὑπὸ Γαλλικῇ. Μανθάνομεν προσέτι, ὅτι τὸ πολεμικὸν ἀτμόπλοιο Catalat εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Swartlow, ἐξ οὗ εἶχεν ἀποπλευσεῖ ἡ Ἀναΐς, ἀπειλοῦν νὰ βομβαρδίσῃ τὴν πόλιν, ἐὰν αὐτὴ δὲν ἐπλήρουν εἰς τὴν στιγμὴν 150,000 φράγκα πρὸς ἀποζημιώσιν. Ἄπαντα τὰ γενόμενα ταῦτα προμηνύουσι τὸν χαρακτήρα, ὃν μέλλει νὰ λάβῃ ὁ κατὰ τῆς Κίνας πόλεμος·

— Ἐγγληματικὴ ἀπόπειρα, ἧς ἄχρι τουδε ἀγνοοῦνται δι' αὐτοῦργοι τε καὶ αἱ αἰτίαι, ἐγένετο τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐν τῇ Γαλλικῇ ἐπαρχίᾳ Neuuy. Ὀλόκληρος τις οἰκογένεια ἐκινδύνευσε ν' ἀπολεσθῆ ὑπὸ ἀσφυξίας καὶ πυρός· « Τὰ πάντα εἶχον διατεθῆ διὰ τὸ Θλιβερόν δόγμα ἅπαντα τῆς οἰκίας τὰ ἀνοίγματα εἶχον ἐμφραχθῆ ἐξωτερικῶς διὰ χύματος· θυρίδες τε καὶ θύρραι συνεσφίχθησαν δι' ἰσχυ-

